

[POŚLEPIONY *part praet pass pf*

N pl m pers poślepi(e)ni.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. poślepić.

Pozbawiony wzroku, oślepiiony (o wielu): Potym nieprzyjaciele poślepieni do Miáftá byli wprowadzeni/ y pothym z ludzkością wypufzczeni *GilPos* 270v.

Cf **OŚLEPIONY, POŚLEPIĆ**

KW